

tid på den rigtige side af det, Venstre mener. Det er vældig godt at få det at vide.

Så vil jeg gerne sige til fru Støjberg: Jeg går da ud fra, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, når de ikke tager afstand fra den nye politik, som ministeren fremlægger, hvor man vil bruge gmo og berigede fødevarer offensivt som et led i at skabe større sundhed i Danmark, så giver udtryk for, at man er enig med ministeren. Jeg er da sikker på, at hvis Venstre en gang imellem ikke var enig med en minister, ville man sige det. Så derfor synes jeg, at det er lidt plat, at fru Støjberg forsøger at undgå at tage stilling til den helt nye politik, regeringen nu fremlægger, og som den har fået Dansk Folkepartis tilslutning til – kan man konstatere – nemlig at vi skal satse mere på berigede fødevarer, mere på gmo af hensyn til sundhed.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu er det ikke, fordi jeg ikke meget gerne vil svare på hr. Per Clausens spørgsmål, men alene det, at jeg skal svare på tre meget lange spørgsmål inden for 1 minut, vanskeliggør det jo en hel del.

Der er da selvfølgelig en sammenhæng mellem pris og efterspørgsel, men der er bare ikke en sammenhæng her, fordi det at nedbringe afgiften med 15 øre pr. halve liter ganske enkelt ikke flytter det inderlandske salg af sodavand til, at vi drikker mere sodavand; nej, men det flytter salget fra grænsekiosken og til Danmark. Så det er alene i det lys, at den 15-øre-nedsættelse pr. halve liter sodavand skal ses.

Med hensyn til gmo kan jeg bare sige, at alt jo er til debat. Vi har da altid haft en meget kritisk holdning til det i Venstre, og det har regeringen i øvrigt også, men nu er det regeringen, der har fremlagt den, så selvfølgelig står Venstre da bag redegørelsen. Vi er jo i regering med Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg glæder mig jo over, at befolkningen som regel gennemskuer vælgerbedrag. I hvert fald kan jeg se, at når regeringen siger, at den prioriterer fødevarerpolitikken, så må det være en sætning, som går lidt i retning af det her med, at regeringen prioriterer den offentlige sektor. Jeg kan i hvert fald konstatere, at de ansatte i Fødevarerstyrelsen i dagens version af Politiken skriver, at

nu har de fået nok. Nu siger de fra over for regeringens prioritering af fødevarerpolitikken.

Personligt opfatter jeg regeringens fødevarerpolitik som ren brandslukning, oven i købet af brande, som man selv har hældt benzin på med sine besparelser, ikke mindst i Fødevarerkontrollen. Men jeg kunne da godt tænke mig at høre – mens man nu er i gang med at slukke den ene brand i Fødevarerkontrollen og de effekter, det har haft – hvad fru Inger Støjberg mener effekten vil være, når man her i redegørelsen skriver: Regeringen ønsker, at børn så vidt muligt i dagtilbud og skoler i løbet af få år kan købe et sundt måltid mad midt på dagen som et alternativ til madpakken og madordningen skal finansieres fuldt ud af forældrene. Hvad vil effekten være af den her såkaldte prioritering af madordninger på skoler og daginstitutioner?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg vil først og fremmest lige knytte en kommentar til den kommentar, som fru Elisabeth Geday kom med om fødevarerkontrollanterne, der nu skulle sige fra over for regeringens fødevarerpolitik.

Hvis fru Geday havde læst avisen og det ritzautelegram, der også ligger, ville fru Geday jo vide, at det, man siger fra over for, det, man er meget bekymret over, er, om man kan nå det antal kontrolbesøg, som man skal nå. Det er jo ikke et spørgsmål om regeringens fødevarerpolitik. Den tager man overhovedet ikke engang stilling til. Nej, man siger, at den kontrakt, som man skal skrive under vedrørende antallet af kontrolbesøg, kan være meget svær at opfylde.

Det er da selvfølgelig noget, som jeg er meget bekymret over, når jeg hører det, og jeg forstår da også, at Fødevarerstyrelsens direktør nu også skal drøfte det her med departementet. Det er jo ikke en kontrakt, der er skrevet under endnu. Og sådan har det været hvert eneste år. Der har de her kontrakter været til diskussion, og det er de så også i år. Nu kan jeg så se, at diskussionen er flyttet til aviserne, men det betyder da ikke, at vi ikke er mindre bekymrede af den grund.

Men det er jo ikke fødevarerpolitikken; man har taget afstand fra. Nej, det er, at man har sagt, man ikke kan opfylde det antal af besøg, eller det er man i tvivl om om man kan.

Så må jeg have lov til at svare på det andet spørgsmål i anden runde.